

ನಾಂಬಿಸದ

ಉಣ್ಣವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದರೆ ‘ಇದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು’ ಎಂಬ ಮಾತಿದೆ. ಇದು ದೇಹಕ್ಕಿಂತ ಹೇಳಬಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಜೀವವನ್ನು ಪೂರೆಯಿವ ಸಂಗತಿಗಳು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಲವಾರು. ಸಂಗೀತ, ಕರೆ, ಹಾಡು, ಹಸೆ ಚಿತ್ರ, ಕಸೂತಿಗಳು ನಮ್ಮ ಜೀವಕ್ಕೆ ಹುಮ್ಮೆನ್ನು ತುಂಬಿ ಜೀವವನವನ್ನು ಮುನ್ನಡಿಸುತ್ತವೆ. ಸದ್ವಾ ಅಶಾಂತ, ಚಡಪಡಿಕೆಯ, ಬಂಡೆಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಂಡ ಹದ್ದುಬ್ಧಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಸಂತೋಷ, ಸಲುಹುತ್ತಿರುವುದು ಇಂತಹ ಸಂಗತಿಗಳೇ.

ನಮ್ಮ ವೃತ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಹೊಂದದ ಕೆಲಸ, ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಕವಿಯೊಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತನಾಗಿರಬಹುದು. ಸಂಗೀತಗಾರ, ಆಟಗಾರ, ಕಲಾವಿದರು ತಮ್ಮ ಕಲೆಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಳ್ಳುದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಉಪಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಒಳ್ಳುದ ಕೆಲಸಗಳೇ ಅವರ ಕಲೆಗೆ ಹೋಸ ಹೋಳಬು, ಸೌಂದರ್ಯ, ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ಕೊಡುಹುದು. ತಮಗೆ ಮಿಳಿ ಕೊಡುವ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಿಗೊಂಡು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತುಸು ನೆಮ್ಮೆದಿ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬೇಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಬಿಂಬಿಸುವ ತಂಗಾಳಿಯತಿರುತ್ತದೆ ಈ ಮಿಳಿ. ಇದು ಕೇವಲ ವೃತ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಬೇಳಿಸುವ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದಲ್ಲ. ಉಂಟಿನ ನಾಲ್ಕು ಮತ್ತೊಂದು ಲೆಕ್ಕೆ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಬಳಕೆಗೆ ಅಗ್ನಾತಾವಾದ ಸಂಗತಿಯ ಕುರಿತಂತೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ, ಬದ ಅಜ್ಞನಿಗೆ ವೃದ್ಧಾಷ್ಟ ವೇತನ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇರಬಹುದು. ದೈನಿಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಯಾವ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಂಕ ಇಲ್ಲದೆ ನೆರವಾಗುವುದರಲ್ಲೇ ಬದುಕಿನ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಷ್ಟ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ ಕೆಲವರು. ಇವೆಲ್ಲ ಬದುಕಿನ ಕುರಿತು ಅವರದವೇ ಅಲ್ಲ, ಸುತ್ತಲಿನವರ ಮಮತೆ, ಅಂತಹರನಿದ ವಲಯಗಳನ್ನು ವಿಸುರಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಜೀವನ ದೃಷ್ಟಿ ತಿದ್ಯುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ತಮಗೆ ತೋಚಿದಂತೆ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವವರು ಅಪಾರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ತತ್ತ್ವ, ಜಿಜ್ಞಾಸೆ, ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯ ಭಾರ ಬೇಕಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಜೀವ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡುವ, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಹೇಗಾದವರು ಅವರು. ಯಾರಿಗೂ ಕೇಡು ಬೇದಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಅಂದಿನ ನಿದ್ದೆ ಅವರಿಗೆ ಎರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲದುದರ ಕಡೆ ಯಾಕೆ ಜೀವ ತುಂಬುತ್ತಿರುತ್ತದೆ? ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸರಳ ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಿಗೂ ಒಬ್ಬಿತವಾಗುವ ಉತ್ತರಗಳಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದುದು ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾದಮ್ಮೆ ಬೇಗ ಎಲ್ಲಿರೂ ತಾವೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವವ್ಯಾಪ್ತರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಆಯುಷ್ಯವೇ ಮುಗಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಬೇಂದ್ರೇಯ ಕವಿತೆ, ರಾಜಕುಮಾರ್ ಸಿನಿಮಾ, ಅನಂತನಾಗ್ ನಟನೆ, ನಿನ್ನೆಯ ಸೊಂಟಿನ ಸಾರು, ಗಡ್ಡೆ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯಿಕ್ಕಾಗಾನ,

ಜಾತ್ರೆಗೆ ಬಂದ ನಾಟಕ, ಮೀನಿನ ಪೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮುವಿ ಯಾಕೆ ಅಪ್ಪು ಸನಿಹವಾಗುತ್ತವೆ? ನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನ ಕಲನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಮ್ಮೆದ ಅವಕ್ಕೆ ಅವಗಳದೇ ಆದ ಪರಿಮಳ, ಬಣ್ಣ, ಸುರಾಗಳ ಇಂದಿದೆ. ಅಂತಹ ಪುಟ್ಟೆ ವಿವರಗಳಲ್ಲೇ ಮನುಷ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಲಯ, ಜೀವತಿಕೆ ನಿತಿದೆ. ಅವೇ ಅನುದಿನವೂ ನಮ್ಮ ಜೀವ, ಜೀವನವನ್ನು ಬೆಳೆಗಿಟ್ಟು ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.

ಸಂದೀಪ ನಾಯಕ

